EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 3.12.2025
COM(2025) 737 final

KOMMISSIONENS ÅRLIGA ÖVERSIKT

av medlemsstaternas årliga verksamhetsrapporter om exportkrediter i den mening som avses i förordning (EU) nr 1233/2011

1. Inledning

Denna årliga översikt för 2024 över verksamhet med statsstödda exportkrediter görs i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1233/2011 av den 16 november 2011 om tillämpningen av vissa riktlinjer för statsstödda exportkrediter. Översikten omfattar verksamhet med statsstödda exportkrediter som bedrivs av medlemsstaternas exportkreditinstitut och grundar sig på information från medlemsstaterna i de årliga verksamhetsrapporter de lämnar till kommissionen, även det i enlighet med förordningen. Rapporterna följer en standardiserad mall (även kallad checklistemall) som har fastställts i samråd med medlemsstaterna och som har granskats och efter hand byggts ut. Den nuvarande mallen används sedan 2023 och innehåller ytterligare uppgifter, särskilt en klimatinriktad översikt av verksamhet med statsstödda exportkrediter inom olika sektorer, samt en mer harmoniserad finansiell rapportering.

2. Årliga verksamhetsrapporter som erhållits för kalenderåret 2024

Följande 21 medlemsstater kunde tillhandahålla statsstödda exportkrediter under 2024 inom ramen för konsensusöverenskommelsen om statsstödda exportkrediter (*konsensusöverenskommelsen*): Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Österrike, Polen, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige. Alla lämnade in en årlig verksamhetsrapport för 2024.

De återstående medlemsstaterna – Bulgarien, Irland, Cypern, Lettland, Litauen och Malta – bekräftade att de inte har något organ som kan tillhandahålla statsstödda exportkrediter.

3. Analys av de årliga verksamhetsrapporterna

(a) Allmänna upplysningar:

Under 2024 tillhandahöll alla medlemsstater med minst ett exportkreditinstitut utom Grekland (vars exportkreditinstitut inte ger något ekonomiskt stöd inom ramen för konsensusöverenskommelsen) ren risktäckning, dvs. exportkrediter i form av garantier och/eller försäkringsprodukter. Av dessa tillhandahöll tolv medlemsstater (Belgien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien, Ungern, Polen, Slovakien, Finland och Sverige) också statligt finansieringsstöd, dvs. direkt finansiering, refinansiering av kommersiella lån för exporttransaktioner eller räntestöd. Ett litet antal medlemsstater (Danmark, Spanien, Frankrike, Ungern, Österrike och Polen) rapporterade att de tillhandahållit bundet bistånd, som är en form av exportkrediter med förmånliga villkor som regleras inom ramen för OECD:s konsensusöverenskommelse.

Konsensusöverenskommelsen och OECD:s tre rekommendationer om god förvaltning[1] säkerställer harmonisering av praxis bland OECD:s medlemmar och inom EU. Inom denna ram utformar regeringarna dock sin egen politik. De flesta exportkreditinstitut har infört ytterligare regler utöver dem i OECD:s riktlinjer, t.ex. om nationellt och lokalt innehåll, och strängare standarder, bland annat för att återspegla institutens nationella politik och internationella åtaganden såsom ekvatorprinciperna (en riskhanteringsram för finansinstitut

[1] Rekommendation om gemensamma ståndpunkter vad gäller statsstödda exportkrediter och tillbörlig aktsamhet när det gäller miljö och sociala frågor, rekommendation om hållbar långivning och statsstödda exportkrediter, rekommendation om mutor och statsstödda exportkrediter (inte översatta till svenska).

för att identifiera, bedöma och hantera miljömässiga och sociala risker vid finansiering av projekt kopplade till Internationella finansieringsbolaget inom Världsbanksgruppen). Vissa exportkreditinstitut erbjuder program som är skräddarsydda för särskilda sektorer eller särskilda mål. Detta kan återspegla särdragen hos separata sektorsöverenskommelser i konsensusöverenskommelsen, koassuransstrukturer eller strategiska riktlinjer.

Exportkreditinstitutens organisationsstruktur och styrningen av tillhandahållandet av stöd skiljer sig åt mellan medlemsstaterna. Statsstödda exportkrediter förvaltas av 27 organ i medlemsstaterna, antingen offentliga organ eller privata företag som verkar på offentligt uppdrag och under statlig tillsyn. De förtecknas i bilaga 1. Medlemsstater som erbjuder både risktäckning och finansiering har vanligen en separat, specialinriktad institution som ansvarar för finansiering. Dessa kallas ibland EXIM-banker (export-import).

(b) Mängden statsstöd:

De årliga verksamhetsrapporterna innehåller relevant finansiell information om statsstöd från exportkreditinstitut, i enlighet med respektive medlemsstats nationella rättsliga ramar och organisationsstruktur. Kommissionen har inga synpunkter på de finansiella aspekterna av verksamhetsrapporterna för 2024.

När det gäller statsstöd i form av ren risktäckning enligt definitionen i artikel 5.1 i konsensusöverenskommelsen, anges i tabellen nedan den aggregerade nominella riskexponeringen per den 31 december 2024 för de största tillhandahållarna i Europeiska unionen:

Tabell 1: EU:s och medlemsstaternas totala statsstödportföljer i form av ren risktäckning under 2024 (miljoner euro)
De största stödgivarna i EU rangordnade efter aggregerad nominell riskexponering

Total exponering för ren risktäckning i EU	*370 060*
Italien	93 606
Tyskland	73 800
Frankrike	66 872
Sverige	42 900
Nederländerna	25 292

När det gäller statligt finansieringsstöd enligt definitionen i artikel 5.2. i konsensusöverenskommelsen, anges i tabellen nedan det rapporterade nominella värdet av den statsstödda låneportföljen per den 31 december 2024 för de största tillhandahållarna i EU:

Tabell 2: EU:s och medlemsstaternas totala statsstödportföljer i form av statligt finansieringsstöd 2024 (miljoner euro)
De största stödgivarna i EU rangordnade efter nominellt värde av den statsstödda låneportföljen

Total låneportfölj i EU	*103 618*
Italien	43 528
Frankrike	17 192
Tyskland	15 991
Sverige	8 853
Finland	6 583

Det är värt att notera att en kumulering av siffrorna i tabellerna 1 och 2 inte ger en korrekt bild av det totala värdet av det stöd som getts till exporttransaktioner, eftersom en medlemsstat kan

stödja en och samma exporttransaktion med både direkt finansiering och ren risktäckning. Dessutom tar dessa tabeller endast hänsyn till finansiella produkter som omfattas av konsensusöverenskommelsen, och utesluter därmed andra potentiella finansiella produkter som exportkreditinstituten erbjuder, till exempel kortfristiga exportkrediter eller statsstöd för export av militär utrustning och jordbruksråvaror.

I syfte att illustrera flödet av statsstöd visar tabellen nedan värdet av de transaktioner som stöds av nya exportkreditåtaganden inom ramen för konsensusöverenskommelsen under kalenderåret 2024 för de största tillhandahållarna i EU:

Tabell 3: Nya åtaganden från EU:s medlemsstater som anmälts till OECD under 2024 (miljoner euro)
EU:s största OECD-exportkreditgivare

	Totalt antal exportkredittransaktioner	Totalt aggregerat kreditvärde för projekt som fått stöd med exportkredit
Totalt antal nya åtaganden som anmälts i EU	*1 568*	*53 007*
Frankrike	168	18 756
Italien	371	11 368
Sverige	344	8 075
Tyskland	254	6 800
Finland	14	2 092

(c) Med hänsyn till klimatmålen:

I Europeiska unionens råds slutsatser om exportkrediter[2] av den 15 mars 2022, presenterades ”EU:s klimatpakt för exportfinansiering”, som innehöll ett antal åtaganden. Bland dessa signalerade medlemsstaterna sin ”beredvillighet att utöka sin årliga rapportering” i samband med denna årliga översyn ”med en klimatinriktad översyn av deras respektive statsstödda exportkrediter, sektorsvis”, vilken inleddes 2023. I samma slutsatser åtog sig medlemsstaterna att före slutet av 2023 i sin nationella politik ”fastställa sina egna vetenskapligt grundade frister för att upphöra med statsstödda exportkrediter till projekt i fossilenergisektorn, utom under begränsade och klart definierade omständigheter som är förenliga med uppvärmningsgränsen på 1,5 °C och målen i Parisavtalet”.

I sina årliga verksamhetsrapporter rapporterade 16 medlemsstater (Belgien, Danmark, Tyskland, Spanien Frankrike, Kroatien, Italien, Luxemburg, Ungern, Nederländerna Österrike, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland och Sverige) att de hade fastställt en sådan politik. De återstående medlemsstaterna har antingen uppgett att de inte har något intresse av fossilenergisektorn eller att de inte tillhandahåller statsstödda exportkrediter.

När det gäller kolsektorn är allt stöd till projekt som rör kolkraftverk utan utsläppsminskande åtgärder förbjudet sedan 2021 enligt konsensusöverenskommelsen, med undantag för projekt

[2] Rådets slutsatser av den 15 mars 2022 om exportkrediter

som minskar föroreningar eller installerar system för minskning av koldioxidutsläpp och varken leder till en förlängning av anläggningens användbara livslängd eller en kapacitetsökning. I sin klimatrelaterade politik har de flesta medlemsstaterna infört en politik för utfasning av kol som är striktare än konsensusöverenskommelsens förbud, bland annat genom att förbjuda finansiering i hela värdekedjan. Under 2024 rapporterade exportkreditinstituten inga transaktioner för projekt med anknytning till kolenergisektorn (vilken omfattar prospektering, produktion, transport, lagring i samband med distributionsinfrastruktur, raffinering, distribution och elproduktion).

När det gäller oljesektorn fastställde de 16 medlemsstaterna olika tidsfrister för att avsluta stödet. Elva medlemsstater åtog sig att inte längre stödja dessa projekt (Belgien, Danmark, Tyskland, Spanien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Ungern, Nederländerna, Finland och Sverige). De återstående medlemsstaterna behöll möjligheten att finansiera sådana transaktioner fram till 2030, även om ingen av dem rapporterade om oljerelaterade transaktioner inom dessa sektorer under 2024.

Inom gassektorn gjorde samma elva medlemsstater tydliga åtaganden om att upphöra med finansieringen av kraftverks- och värdekedjeprojekt. Vissa exportkreditinstitut (Danmark, Tyskland, Luxemburg, Nederländerna och Finland) behåller dock möjligheten att bevilja stöd under begränsade omständigheter, såsom minskad elproduktion, utveckling av de fattigaste länderna eller där naturgas är en del av en övergångslösning, som är förenliga med 1,5 °C-banan. Vissa av dem anger att mottagarlandets nationellt fastställda bidrag inte är ett kriterium, utan att förenligheten med 1,5 °C-banan ska bedömas av exportkreditinstitutet. Spanien, å andra sidan, införde striktare restriktioner för verksamhet i tidigare och mellanliggande led. På samma sätt som för olja behöll de återstående medlemsstaterna möjligheten att finansiera sådana transaktioner fram till 2030, även om ingen av dem rapporterade om några gasrelaterade transaktioner inom dessa sektorer 2024.

I praktiken anmäldes 14 exportkreditstödda projekt inom olje- och gassektorerna av fem exportkreditinstitut under 2024, med ett totalt kreditvärde på 1 176,2 miljoner euro:

Tillhandahållande medlemsstat	Transaktionsvärde	Typ av projekt
Belgien och Tyskland	138,7 miljoner euro (Belgien) och 265,2 miljoner euro (Tyskland)	Ånggeneratorer och turbin till ett gaskombiverk
Finland (två projekt)	73,8 miljoner euro	Modernisering och renovering av befintliga gaskraftverk (oförändrad produktion)
Tyskland (två projekt)	21,3 miljoner euro	Två gasprojekt i tidigare led
Tyskland	21,4 miljoner euro	Installation av en mobil gasledning
Italien	605,8 miljoner euro	Installation av en undervattensledning för gasutvinning

Nederländerna (fyra projekt)	20,9 miljoner euro	Fyra oljeprojekt i tidigare led
Nederländerna (tre projekt)	29,1 miljoner euro	Tre oljeprojekt i mellanled

Finland (för sitt första projekt) och Tyskland kunde ge stöd till dessa projekt, eftersom de hade gjort åtaganden innan deras klimatstrategier infördes, då kraven ännu inte var tillämpliga. Belgien och Italien motiverade sitt stöd med att det inte fanns något förbud mot den specifika verksamheten vid tidpunkten för godkännandet, eftersom deras klimatpolitik tillåter sådant stöd fram till slutet av 2025. Det andra finska projektet och de flesta nederländska projekten (alla utom ett) ansågs undantagsvis vara godtagbara i den mån de gällde leverans av varor till befintlig infrastruktur som ledde till förbättringar av miljöprestanda och/eller säkerhet och/eller hälsa, utan att förlänga infrastrukturens ekonomiska livslängd. Det återstående nederländska projektet godkändes enligt ett undantag för särskilda fartyg som tillhandahåller stödtjänster för befintlig fossil infrastruktur.

För alla transaktioner angav de rapporterande medlemsstaterna att de genomförde ett förfarande för tillbörlig aktsamhet i fråga om klimat liknande det som de använde för andra sociala effekter och andra miljöeffekter.

Utöver dessa begränsningar för fossilenergisektorn har exportkreditinstituten antagit stimulansprogram för klimatvänliga transaktioner, utöver de längre längsta återbetalningstider som tillåts enligt konsensusöverenskommelsens sektorsöverenskommelse om exportkrediter för klimatförändringar. Vissa exportkreditinstitut erbjuder exempelvis flexiblare nationella innehållsregler, såsom ett större högsta lånebelopp, en högre täckningsgrad, en minimipremiesats som tillämpas automatiskt eller en återbetalning av utgifter för studier om klimatvänliga transaktioner.

Under 2024 finansierades 53 projekt inom sektorerna för begränsning av och anpassning till klimatförändringar, enligt definitionen i sektorsöverenskommelsen om exportkrediter för klimatförändringar, av sex olika länder, till ett totalt belopp av 4 247 miljoner euro (nästan fyra gånger mer än det kreditvärde som beviljats för projekt som rör fossila bränslen). Av dessa projekt gällde de flesta förnybar energi (42 transaktioner till ett kreditvärde på 2 928 miljoner euro).

(d) Behandling av andra miljörisker:

I OECD:s rekommendation om gemensamma ståndpunkter vad gäller statsstödda exportkrediter och tillbörlig aktsamhet när det gäller miljö och sociala frågor fastställs gemensamma principer för hur tillbörlig aktsamhet i miljöfrågor och sociala frågor bör genomföras. Alla medlemsstater följer rekommendationen, vilket innebär att de identifierar och hanterar potentiella konsekvenser och risker i samband med de projekt som statstödsansökningar avser. Rekommendationen baseras på väletablerade standarder som Internationella finansieringsbolagets miljömässiga och sociala standarder, Världsbanksgruppens riktlinjer för miljö, hälsa och säkerhet samt Världsbankens skyddspolicyer och miljömässiga och sociala standarder. Den omfattar viktiga miljöfrågor, såsom utsläpp till luften, inklusive utsläpp av växthusgaser, resurseffektivitet, avfallshantering, buller och vibrationer, hantering av farliga material, effekter på ekosystem,

skydd av biologisk mångfald och betydande användning av naturresurser. Vidare innehåller den krav på krisberedskap och nödinsatser, så att projektägare vid olyckor och nödsituationer kan agera på ett sätt som är lämpligt för att förebygga och mildra de miljömässiga konsekvenserna.

Exportkreditinstitutens strategier för tillbörlig aktsamhet och förfaranden för riskbedömning bygger huvudsakligen på rekommendationen, även om den inte spelar en avgörande roll och strategierna även påverkas av andra internationella standarder och EU:s regelverk. Alla medlemsstater som tillhandahåller statsstödda exportkrediter rapporterade att de efterlever rekommendationens miljöaspekter och att rekommendationen är en integrerad del av deras system för tillbörlig aktsamhet och riskhantering och av deras beslutsprocesser. Förfarandena för förhandsbedömning av en viss ansökan om statsstödda exportkrediter beror på ansökans typ och omfattning samt vilken kategori den tillhör. De risker som kan påverka stödberättigandet identifieras, klassificeras och utvärderas. Alla EU-exportkreditinstitut bekräftade att de granskat alla ansökningar om statsstödda exportkrediter i syfte att fastställa om en miljöutredning borde genomföras.

Enligt rekommendationen ska exportkreditinstituten klassificera sådana ansökningar i tre riskkategorier utifrån potentiell negativ miljöpåverkan: hög (kategori A), medelhög (kategori B) eller låg (kategori C). Många medlemsstater rapporterar att de tillämpar rekommendationen vidare än dess tillämpningsområde. Detta inbegriper klassificering av alla transaktioner, även transaktioner där de stödjer en andel vars värde understiger 10 miljoner särskilda dragningsrätter, trots att sådana transaktioner i princip inte skulle ha omfattats av granskningsfasen. Medlemsstaterna rapporterade att en miljömässig och social konsekvensbedömning (ESIA) genomförts, i enlighet med artikel 18 i rekommendationen, för alla ansökningar i kategori A för vilka ett exportkreditinstitut gjort ett slutligt åtagande. I fråga om ansökningar i kategori B rapporterade medlemsstaterna att de sökande alltid lämnat tillräcklig information om projektets relevanta miljöpåverkan i enlighet med artikel 19 i rekommendationen. Alla exportkreditinstitut som finansierade sådana projekt rapporterade att de, innan de beslutade att ge stöd till projekt i kategori A eller B, alltid utvärderade informationen från granskningen och översynen av transaktionerna via en rapport om tillbörlig aktsamhet, som utförts antingen av ett internt oberoende organ eller en extern konsult och vars positiva yttrande var en förutsättning för stödet. Relevant information mottogs i form av ESIA-rapporter, men även genom exportkreditinstitutens ansökningsformulär och enkäter, skrivbordsundersökningar, besök på plats, forskning utförd av externa konsulter och direkta kontakter med sökandena.

Endast Sverige rapporterade att man hade avslagit en ansökan om ett gruvprojekt på grund av att riskhanteringen varit otillräcklig vad gäller skyddade naturområden och mänskliga rättigheter. Sverige rapporterade också att man hade avslagit andra projekt som inte varit förenliga med politiken för fossila bränslen. Dessutom förekommer mindre överträdelser, t.ex. missade tidsfrister för inlämning av information eller rapporter. Bristande efterlevnad åtgärdas i samordning med projektets sponsorer och ibland med stöd av medlemsstatens ambassad, genom att man utformar korrigerande åtgärder och begränsningsåtgärder som övervakas över tid, eller genom att stöd tillfälligt dras tillbaka eller ersättning nekas, även om dessa verktyg inte användes under rapporteringsperioden.

(e) Tillbörlig aktsamhet när det gäller sociala frågor och mänskliga rättigheter:

I OECD:s rekommendation om gemensamma strategier fastställs sedan 2012 förutom miljöaspekter även principer för tillbörlig aktsamhet i sociala frågor. Rekommendationen omfattar viktiga potentiella projektrelaterade sociala konsekvenser, bland annat vad gäller arbetsmiljö och arbetsvillkor (t.ex. rättvis behandling, diskriminering, föreningsfrihet,

kollektiva förhandlingar och arbetstagarnas boende), hälsa, säkerhet och trygghet i samhället (t.ex. samhällets exponering för sjukdomar och användning av säkerhetspersonal), markförvärv och tvångsförflyttning (t.ex. fysisk eller ekonomisk förflyttning), lämpligt samarbete med berörda samhällsgrupper (t.ex. informerat samråd och deltagande samt en besvärsmekanism), urbefolkningar (t.ex. fritt, på förhand inhämtat och välinformerat samtycke) och kulturarv. Den omfattar även viktiga projektrelaterade konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, till exempel vad gäller tvångsarbete, barnarbete, jämställdhetsfrågor och livshotande arbetsmiljösituationer. Särskild uppmärksamhet ägnas åt utsatta grupper.

De metoder för tillbörlig aktsamhet som exportkreditinstituten rapporterat liknar dem för miljörisker. Alla 20 rapporterande medlemsstater som betalar ut statsstöd anger att de efterlever den sociala aspekten och människorättsaspekten i OECD:s rekommendation om gemensamma ståndpunkter, och att rekommendationen är en integrerad del av deras beslutsfattande samt av deras system för tillbörlig aktsamhet och riskhantering. De bekräftade alla att de har granskat alla ansökningar i syfte att fastställa om en översyn av sociala rättigheter och mänskliga rättigheter bör genomföras. De rapporterade att en ESIA hade genomförts för alla ansökningar i kategori A. I fråga om ansökningar i kategori B rapporterade de att sökande alltid lämnat tillräcklig information för att medlemsstaterna skulle kunna bedöma projektets relevanta effekter. Medlemsstaterna rapporterade att deras exportkreditinstitut, innan de beslutade om att ge statsstöd till projekt i kategori A eller B som kunde ha negativ påverkan på samhället eller på de mänskliga rättigheterna, alltid utvärderade informationen från granskningen och översynen, på samma sätt som för miljöriskerna.

Medlemsstaterna rapporterade att de under 2024 inte upptäckt några fall av permanent bristande efterlevnad under förfarandena för tillbörlig aktsamhet i fråga om sociala rättigheter och mänskliga rättigheter, med undantag för det nämnda svenska gruvprojektet (som fick avslag). Vissa exportkreditinstitut rapporterade att de under övervakningsfasen för vissa transaktioner noterat avvikelser från överenskomna åtgärder och internationella standarder och att de vidtagit åtgärder från fall till fall (t.ex. ökat fokus på de specifika frågorna och en senareläggning av tidsfristerna för resultat).

Alla utom två exportkreditinstitut har antingen en deltagandebaserad samrådsprocess eller en klagomålsmekanism för berörda samhällen. I samtliga fall ombeds projektsponsorerna att införa mekanismer, oberoende av kreditinstitutens deltagande. Medlemsstaterna rapporterade inte om något klagomål till kommissionen i sina årliga verksamhetsrapporter för 2024.

(f) Åtgärder för att bekämpa mutor:

Alla medlemsstater som tillhandahöll statsstödda exportkrediter rapporterar att de efterlever OECD:s rekommendation om mutor och statsstödda exportkrediter. Denna rekommendation innehåller åtgärder för granskning, genomförande av tillbörlig aktsamhet, utvärdering och beslut om berättigande till stöd i syfte att avskräcka från mutor i samband med statsstödda exportkrediter. Detta innebär i synnerhet att man kontrollerar att parter som deltar i transaktioner inte är upptagna i de multilaterala finansinstitutens listor över uteslutna företag.

(g) Hållbar långivning:

Alla medlemsstater som tillhandahåller statsstödda exportkrediter rapporterar att de efterlever OECD:s rekommendation om hållbar långivning och statsstödda exportkrediter. Syftet med rekommendationen är att se till att finansiering av utvecklingsbehov i låginkomstländer mobiliseras utan att dessa länder bygger upp alltför stora skulder i framtiden. Efterlevnaden av rekommendationen går hand i hand med att troget efterleva Världsbankens och Internationella valutafondens policyer för villkor beträffande skuldgränser vid upplåning utan särskilda förmåner, och vad gäller hållbar utlåning. De som har åtagit sig att efterleva

rekommendationen har även gått med på viktiga öppenhetsåtgärder, som innefattar att tillhandahålla information till Världsbanken och Internationella valutafonden. I de flesta fall ingår skuldhållbarhetsbedömningar i de övergripande landriskbedömningar som påverkar exportkreditinstitutens landspolitik.

(h) Annan information i de årliga verksamhetsrapporterna:

Medlemsstaterna rapporterar att de är noga med att säkerställa att exportkreditinstitutens verksamhet är så öppen som möjligt, samtidigt som sekretessen i fråga om affärskänslig information respekteras. Enligt OECD:s rekommendation om gemensamma ståndpunkter är det harmoniserade förfarandet i EU att offentliggöra detaljerad information om projekt som kan ha negativa miljömässiga eller sociala konsekvenser. Exportkreditinstituten har alltid offentliggjort all information som krävs enligt artiklarna 39 och 41 i rekommendationen, dvs. relevant förhandsinformation för projekt i kategori A, inklusive miljömässiga och sociala konsekvensbedömningar, och efterhandsinformation för alla projekt i kategori A och B som får stöd, på särskilda sidor på deras webbplatser, som anges i bilaga 2.

Många av exportkreditinstituten i EU har en policy för företagens sociala ansvar som vanligen inte bara omfattar interna åtgärder, utan även en nära dialog med exportkreditinstitutets kunder. I detta sammanhang blir det allt vanligare att exportkreditinstituten granskar sin egen praxis och utvecklar planer för att minska sin egen miljöpåverkan. t.ex. genom att beräkna sina koldioxidavtryck.

4. Exportkreditinstitutens efterlevnad av unionens mål och skyldigheter

I artikel 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) förtecknas Europeiska unionens allmänna mål. I artikel 21 fastställs principerna och målen för unionens yttre åtgärder Enligt artikel 3.5 i EU-fördraget ska Europeiska unionen, i sina förbindelser med den övriga världen, ”bidra till [...] hållbar utveckling av vår jord, solidaritet och ömsesidig respekt mellan folken, fri och rättvis handel, utrotning av fattigdomen och skydd för de mänskliga rättigheterna, särskilt barnets rättigheter, samt till strikt efterlevnad och utveckling av internationell rätt, inklusive respekt för principerna i Förenta nationernas stadga”. När det gäller EU:s gemensamma handelspolitik hänvisas det till principerna och målen för unionens yttre åtgärder i artikel 206 och i artikel 207 första stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Europaparlamentet har begärt att kommissionen ska yttra sig om huruvida medlemsstaterna uppfyller unionens syften och skyldigheter när de tillhandahåller statsstödda exportkrediter. Kommissionen har gjort sin årliga översikt i enlighet med förordning (EU) nr 1233/2011. Kommissionens översikt bygger därmed på medlemsstaternas årliga verksamhetsrapporter och kan inte betraktas som uttömmande.

Kommissionen anser att den tillgängliga informationen ger stöd för att verksamheten med statsstödda exportkrediter i medlemsstaterna uppfyller kraven i artiklarna 3 och 21 i EU-fördraget. OECD:s rekommendationer utgör en ram för förvaltningen av medlemsstaternas exportkreditprogram. Medlemsstaterna fastställer också sin egen politik på grundval av dessa rekommendationer och i linje med EU:s mål. Medlemsstaterna inför också en rad strategier för att stödja klimatomställningen och minska stödet till projekt för fossila bränslen och samtidigt öka stödet till projekt som stöder omställningen. Kommissionen stöder ytterligare framsteg på detta område, inklusive en ytterligare förstärkning av medlemsstaternas åtaganden när det gäller utfasningen av fossila bränslen. När det gäller fullgörandet av internationella skyldigheter och skyldigheter enligt EU:s konkurrenslagstiftning har under

2024 inga tvister anhängiggjorts i Världshandelsorganisationen angående en medlemsstats exportkreditverksamhet. Kommissionen har heller inte mottagit några klagomål om påstådda överträdelser av EU:s bestämmelser om exportkreditinstitut.